á sjer stad hjá Íslendingunum, af öllumm þjóðumm, flestumm af þeim. Því og djúpsettari og alls her ódeigð
annar og sindarinnar og ilskinnar, opinberlega og leinilega tilbeðinn af öllum helstu mönnumum og þanna
af þjóðunnar, og ekkji nema einstöku menn, sem hafa betri trú, enn þó lángt frá hreinskir gjörðaneje rjettu-
um þeim sjálfum, hinir ánáunum og áganumum hinna hinni, er hvergi valla rent med sína trú í landinu. Þeir
þessir, sem er alt afljót og nógur þjóðarinnar — brjóta hina betri undir sig, og koma þeim inni sína trú
Þeir brjóta og belta Guðsríkji og þann annan þeaut í mola, með skjálfingum og óguanlegaske þvældunni
og ókjör og þvingingum, sem er hvergi þjóni betra flokkjunumm, og halda honum í fangelsjunum
með allri grimd þeirra og heift og villu og ilsku við hvad góða og rjett, að hann gjeti ekkji sinjedilbad og
talad hinir flokkji, sínumm að halda ökrumm skóðvegjir, varandi í hinn góða og rjetta að takmarkinu,
hvernig sem með þá sje farið, og því hafa þeir nálega allir gjefjist upp, er hann vand hiüdur og þvd
-lkáður — enn þessir satans ríkjis og sindarinnar þvellar og haldar s. vondska flokkurinn, hefur sa
vit aldrei gjeta kurd flokks hamingjum, hinns minna flokksins, enn betra, at trú hans og speki, þótt
hann hafi bjóðjid þeim að handla sig. svo þad inda ekkji manndráps og alt þeni í laga í landinu útúr skip
-tingunni, sem hefði annars andjit, og hau fóist á. enn sem hann ómóunlega vildi, heldur, eins og rjettar
í Guðsríkji. í veldi og vaxeni að nærst upp til Guðs dýrdar að takmarkinu, í þrjótarins nægum og Guðsmeðla
— Þeim hvorki og rjettsmjóti, sem þeir alstadar þjékkjast hinna, minni, enn betri flokkurinn — helst á Íslandi
og annarstadar —, enn hvorki þeirra hjálpræð og rjettsýnir — Allan meina flokkjinn, guðleysisins, vit-
-ir ekkji, sem ekkji hirdir enn reitt gott og vitsamt og rjett, heldur enn brjótarar þess als, enn uppbijggjar
þess gagnstæda, tilbijdja og fella sig alla að lóstunumm, sindinni og als þess vonda, heidra og vitlunnar og
fjandans — tilbiðja þad alt, og fela sig því, hann með allo ástjönn og heimsku og kukl og hjátrú í landinu,
Ástur eins betra, enn minna flokksins, hagur er sjúkur, og allur í flaugunnu og ástæðunum mjög í traununumar
málefnumm — þó vantar hjálpa, hinn sanna, sjálfhverfislega hugvit, til að setta sig við lífjid, og rjettlæti
til að vekja alvöru lífsins. Þessi skodun hefur og komið fram hjá þó hinumm merkustu skáldunumm
-umm allanv hinn, t.a.m. hjá Byron. Samkvæmt hanns skodun er lífjid, ekkji annad enn eimda og
þjáningar ástand, sem hann lýsir á einkannar hátt beiskju lífsins, með lifandi ímindunarafli, og sterk-
-umm og kraft hvijtlunum andanum og andatilfinningum. Byron er að því leiti gagnstæður Göthe (Opti-
-mi. fr....), at adalandinn er hjá honumm þrjóstur og ánægja. yfir þessa heims lífi. Hinn gamli Gyðingji undi
var þjönivinnd Göthes. þessi skáldl. 'Pessimismus' gjetur farið enn lengra, enn hjá Byron, því þegar
menn kvarta yfir hjegómanna lífsins — að því ned vannarlausu = þankleisu, eins og Byron skundumm —
þá vakjir undir rjettri hugsunir = [illegible] og óskjir, varin?, [illegible] betra, og fullkomnara ástandi: Enn þegar
menn í hinn bágjum, eftir enn, að því fullkomna verdi vand — þá gjeta menn leidst til, að óskjir ennn að
þessi fullkommunar kvopa, er einbert hjegómi og heimska; — þá villist maðurinn inni þá skodun, að hann
hev að gjera gaman að öllu, og sumir hrid, eins og einbernum hjegómanna — hann kinnar ekkji veruleikann í
veina, nema að finna og sína að alt er einber hjegómi ("Ironia"). Í þessari mind hefur hin "Pessimist."
stefna lýst sjer hjá 'Heine' — —; —

Bæði 'Optimi.' og 'Pessi.', draga illa dáð úr sjálfstæðri skanfsemi manns, og veikja vilja manns
til framkvæmda. 'Pessimi.', gjetur leiðst af sjer dauflæti og aðgjörðaleisi, því það stadar ekkji ei. skanfa, því
seug hinn góða sje ómögulegur. Skjeld. 'Pessi.', og skundinum samkvæma skodun er hjátrúarfull von, at takm-
arkjid muni nást, at vakkurs kaupgöllvegjir [illegible] muni verna upp, enn þó at alllaleiti er þess, at skanfs-
emi manna eigi þátt í því. Þetta lýsti sjer í gömlu kjirkjunni, varin, vorin 1000 ára ríkid, nl. að hinir
einbeint kraftaverk Guðs, muni himinsríkji skapast, og Kristur ríkja með hinumm goda á einhvor-
jumm einumm stad. Hjátrúin er fólgjin í því, að þessi von ímindar sjer, að hin himneska Jerusalem muni
stíga niður skíjjunumm, og gjætir ekkji að sjera Guðsríkjis, kjemur smátt og smátt í sögunni. Sam
kjaja skodun, gjetur líka komid fram, í hinu daglega lífi, alstadar sem þesskonar ábekúlausar gjet-
-vandingar enn. Því sem menn vona, at mart muni koma til sín af hinumm ofann (Kilatisk skodun).

55. grein.

Hrunatvegjir þessi skodun, er sprottin af heidunnum ótta, annar Gnóstisk, enn hin Manik. anda,
og bádar þær ótíltekur hin kristilega skodun. Gagnstætt öllum 'Optimismi', viðurkjennir kristind.
sindina, og ófullkomleika lífsins, og gagnstætt 'Pessimismi', örvæntir hann ekkji um framfarinir hins
-sins;